

Älvsjö stadsdelsnämnd

2019-10-17 Ärende 7: Remissvar näringslivspolicy

Mattias Håkansson, Johanna Ejdefur,

Marlene Karlen, Mattias Risslén (V)

Särskilt uttalande

Inledningsvis fastslås att Stockholm är ett viktigt nav i den svenska ekonomin. I detta har vi ingen avvikande uppfattning. Men med den borgerliga majoritetens förslag till Näringslivspolicy framgår med all önskvärd tydlighet vilken flathet dessa har inför arbetsgivarorganisationernas sårintressen samt deras oförstående inför den komplexitet och de faktorer som påverkar och kan driva ekonomin framåt. Den borgerliga majoriteten pratar i ena stunden om att kommunen ska fokusera på sin kärnverksamhet, men i nästa vill de utöka verksamheten till att innefatta områden som statliga myndigheter redan har ett ansvar över.

Detta genom att kommunen ska förse företagen med skräddarsydda utbildningar för att rätt kompetens ska finnas för företagen. Detta skulle, förutom vara ett slag emot alla de konsulter och näringsidkare inom utbildningsbranschen som hittills kunnat erbjuda just denna form av kompetensutveckling, även frånta arbetsgivarna deras egna ansvar för kompetensutveckling. I princip så verkar de borgerliga leva i tron om att företagare varken vill eller kan ta ansvar för den egna verksamheten. Samt att synen att den offentliga verksamheten endast finns till för att tillfredsställa företagen och slussa pengar från vår gemensamma egendom och resurser till riskkapitalister och storföretag.

Det kan inte vara kommuners roll att göra sig till curlande serviceorgan för näringslivet.

Den föreslagna näringslivspolicyn ignorerar nästan helt den största faktorn som bromsar stadens och regionens tillväxt och kompetensförsörjning. Att inte ta med bostadsfrågan i en policy som ska föra staden framåt är direkt oseriöst.

Lika ofta som företag efterfrågar rätt kompetens så frågar man efter hur folk ska lösa sin bostadssituation och det ligger till viss grund för hur företagen anställer. Att det finns bostäder till rimliga kostnader bidrar också till att nyföretagandet ges möjlighet att öka, då människor med idéer och en önskan om att starta eget ges möjlighet att finna det ekonomiska utrymme och den trygghet som krävs för att starta och få igång en verksamhet. Bland annat Handelskammaren har i årtal lyft

bostadsbristen som det enskilt viktigaste problemet för näringslivet i Stockholm.

I stället vill den borgerliga majoriteten använda skattemedel till att agera opinionsbildare för arbetsgivarorganisationernas särintressen, genom att påta sig att arbeta för "förenklingar" i reglerna kring arbetskraftsinvandring.

Arbetskraftsinvandring har historiskt sett varit ett vinnande koncept för vårt land, där vi haft stor brist på arbetskraft. Arbetskraftsinvandring har då varit ordentligt reglerad och tagit hänsyn till de förutsättningar och behov som de facto funnits på arbetsmarknaden.

Dagens regler försvårar för högspecialiserade arbetskraftsinvandrare och har lett till så kallade kompetensutvisningar. Här kan möjligen lättnader i reglerna behövas, så att inte små administrativa detaljer får stora konsekvenser.

Samma regler har underlättat för ren lönedumpning och slaveri bland den lågkvalificerade gruppen arbetskraftsmigranter. Här behövs tvärtom mycket tydliga skärpningar av reglerna för att komma till rätta med oseriösa arbetsgivare, illojal konkurrens och villkorsdumpning.

I den föreslagna näringslivspolicyn nämns inte ens den senare gruppen. Och när man då talar om att "förenkla" så ignoreras helt att dylika "förenklingar" i praktiken kommer att underlätta för nämnda slaveri.

Utöver dessa invändningar i sak ifrågasätter vi om det överhuvudtaget tillhör kommunens uppgifter att idka politisk lobbying i sakfrågor som inte direkt, och knappt ens indirekt, berör medborgarna.